

оцінювання. Лідер має бути відкритим до впровадження цифрових технологій, сучасних педагогічних підходів і нових форм управління, які сприяють покращенню якості освіти. Одним із прикладів інноваційного підходу є створення проєктних груп для розробки і реалізації змін, що дозволяє залучити педагогічний колектив до творчого процесу та зміцнити командний дух.

Ефективність лідерства залежить також від рівня підготовки керівника закладу освіти, його здатності до саморефлексії, критичного мислення та безперервного навчання. Важливо, щоб керівник школи мав високий рівень емоційного інтелекту, що допомагає йому краще розуміти потреби колективу та сприяти гармонійній взаємодії між усіма учасниками процесу.

Отже, лідерство є вирішальним чинником у забезпеченні успішного управління змінами у закладі загальної середньої освіти. Воно сприяє ефективному впровадженню інновацій, підвищенню мотивації педагогічного колективу та створенню умов для адаптації до змін. Здатність лідера забезпечувати ефективну комунікацію, підтримувати колектив і приймати стратегічно важливі рішення є запорукою сталого розвитку освітньої організації.

Список використаних джерел

1. Боднар О. С., Горішна О. М. Функції управління закладом загальної середньої освіти в умовах змін. *Імідж сучасного педагога*. 2022. № 6 (201). 510 с. URL: [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-6\(201\)-5-10](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-6(201)-5-10)
2. Нікітіна Н., Решетова І. Інноваційні технології освітнього менеджменту. *Гуманізація навчально-виховного процесу*. 2019. № 5 (97). С. 101–111. URL: <http://gnvp.ddpu.edu.ua/article/view/196463>
3. Нові підходи до управління освітнім закладом в умовах реформування освіти : методичний посібник для керівників закладів загальної середньої освіти / уклад. : Л. М. Михайлова, Л. М. Савенко, В. С. Стасюк. Харків : «Друкарня Мадрид», 2018. 98 с. ISBN 978-617-7683-29-1
4. Трач Ю. В. Віртуалізація освіти як явище сучасної культури. *Культура і мистецтво у сучасному світі*. 2018. № 19. С. 164–173. URL: <https://doi.org/10.31866/2410-1915.19.2018.141370>

Олександр Хомецький,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 017 Фізична культура і спорт,
освітньо-професійна програма «Фізична культура і спорт»
Західноукраїнський національний університет

Наталія Безпалова,

кандидат біологічних наук,
доцент кафедри фізичної реабілітації і спорту,
Західноукраїнський національний університет

ВИКОРИСТАННЯ НАОЧНОСТІ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ІНТЕРЕСУ ДО ТРЕНУВАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ СПОРТИВНИМИ ІГРАМИ

Застосовуючи наочність навчання і виховання в ігрових видах передбачається як широке використання зорових відчуттів, сприйнятів, образів, так і постійна увага на відчуття всіх інших органів сенсорних систем,

завдяки яким досягається безпосередній контакт із дійсністю.

Тому в процесі тренувальних занять в спортивних іграх наочність відіграє особливо важливу роль, оскільки діяльність тих, хто займається, має в основному практичний характер і має одним зі своїх спеціальних завдань всебічний розвиток органів чуття. Наочність – необхідна передумова освоєння рухів. Створюючи чуттєві передумови освоєння рухів, доводиться долати відомі методичні труднощі. А саме: щоб по-справжньому «відчути» рух, його необхідно виконати, але правильно виконати рух неможливо, якщо не мати в своєму розпорядженні рухових уявлень, які існують заздалегідь. Це протиріччя вирішується двома шляхами. По-перше, шляхом дотримання раціональної послідовності навчання, завдяки чому руховий досвід, набутий на попередніх щаблях, природно підводить до нових рухових умінь. По-друге, шляхом комплексного використання різноманітних форм наочності, зокрема, демонстрації дій, що вивчаються, і різного роду наочних посібників, що відтворюють окремі сторони цих дій у поєднанні з образним словом, ідеомоторною вправою, а також імітаційними й іншими вправами, що підводять [3].

Присутність принципу наочності – невід’ємна умова вдосконалення рухової діяльності в баскетболі, футболі, волейболі та інших командних видах спорту ні вдосконалення рухових навичок, ні розвиток фізичних здібностей взагалі неможливі без постійної опори на чіткі відчуття, сприйняття, наочні уявлення.

У міру освоєння рухових актів різні органи чуття функціонують у дедалі тіснішій взаємодії, утворюючи єдиний «комплексний аналізатор». Це сприяє найбільш тонким і водночас узагальненим сприйняттям, необхідним для досконалого управління рухами. Так під час освоєння руху роль і характер взаємодії різних органів чуття не залишаються незмінними. Відповідно має змінюватися і питома вага різних форм наочності. Так, спочатку найважливішу роль відіграють зазвичай зорові сприйняття. Тому переважне місце серед способів наочного навчання посідають на перших порах, як правило, ті, які забезпечують формування зорових образів. Надалі ж різко зростає роль рухового аналізатора і відповідних способів забезпечення наочності. Але на будь-якому етапі навчання непорушним залишається правило: не обмежуватися будь-якою однією формою наочності, а комплексно використовувати різноманітні шляхи наочної інформації та вдосконалення органів чуття [1].

Поєднання безпосередньої та опосередкованої наочності. Першорядну роль у здійсненні принципу наочності відіграють безпосередні контакти з дійсністю. Водночас не можна недооцінювати й опосередковану наочність. Іноді вона виявляється не менш, а навіть більш дохідливою, ніж пряме сприйняття. Йдеться, зокрема, про пояснення деталей і механізмів рухів, які важко піддаються безпосередньому спостереженню або взагалі приховані від нього. Не випадково в сучасну практику фізичного виховання дедалі ширше впроваджуються кіно, відеоматеріали та інші технічні засоби, за допомогою яких створюється чітке уявлення про рухи.

Різноманітні форми наочності не тільки взаємопов’язані, а й за своєю

дією переходять одна в іншу. Це пояснюється єдністю чуттєвого і логічного ступенів пізнання, а з фізіологічного погляду – єдністю першої і другої сигнальних форм дійсності.

Принцип наочності важливий не тільки в ігрових видах спорту сам по собі, а й як загальна умова реалізації принципів навчання і виховання. Широке використання різних форм наочності підвищує інтерес до занять, полегшує розуміння і виконання завдань, сприяє набуттю міцних знань, умінь, навичок [2].

Список використаних джерел

1. Вільчковський Е. С, Курок О. І. Теорія і методика фізичного виховання дітей дошкільного віку: підручник. Суми: ПФ «Видавництво «Університетська книга», 2019. 467 с.
2. Теорія і методика фізичного виховання / за ред. Т. Ю. Круцевич. К. : Олімпійська література, 2012. Т. 1. Загальні основи теорії і методики фізичного виховання. 391 с.
3. Теорія і методика фізичного виховання і спорту : науково-теоретичний журнал / Нац. ун-т фіз. вихов. і спорту України. К. : Олімпійська література, 2023. № 2. 101 с.

Володимир Чаус,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник – Оксана Кричківська,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

ОНЛАЙН-КУРСИ ЯК ЗАСІБ ДОСТУПУ ДО ЯКІСНОЇ ОСВІТИ

Онлайн-курси стали одним із найважливіших інструментів сучасної епохи цифрової трансформації. Вони забезпечують доступ різних груп населення до якісної освіти, відкривають студентам нові перспективи для отримання знань і дозволяють їм навчатися незалежно від їхнього географічного розташування, соціального статусу чи віку. Цей формат навчання відповідає викликам сучасного світу, які вимагають гнучкості, персоналізації та швидкого доступу до відповідних знань. Онлайн-курси зробили освіту більш демократичною, зробивши ресурси провідних університетів і компаній доступними для ширшого кола людей.

Онлайн-курси мають багато незаперечних переваг, які роблять їх важливими воротами до якісної освіти. По-перше, ми усуваємо географічні та соціально-економічні бар'єри, проводячи навчання навіть у найвіддаленіших куточках світу. По-друге, гнучкий формат дозволяє кожному студенту обирати власний темп і час навчання та поєднувати це з роботою чи іншими завданнями. З точки зору змісту, онлайн-курси пропонують широкий спектр предметів, від класичних гуманітарних наук до технічних і прикладних навичок. Крім того, багато платформ, таких як Coursera, edX і Prometheus, пропонують вам можливість перевірити свої знання та отримати сертифікати, які будуть визнані